

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Arba'ah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arba'ah ha-ṭurim

Ya'aqov ben Asher

רשא וב בקעי

Ṷin, 5573 = 1813

בק

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8729

השן המשפט הלכות גביית מלוה קב קנ

קא רמ

אם עולם סן שמין דלי בשלו לא היל לענינו אלא מ'צדיות י"ל דהרי"ף והרמב"ם
פטרם סא דריבנא בשבטיה לן עדיה ועבדה דוניה דליך טיניו דקפדי צמוד'
וב"כ מקח"ם שם סרע"ם ו"ח"כ סרע"ם פ"ט סקח כתיוב' דרבי' לדיני כספיה
לן עדיה וזכרם וחלנין בקר טעובדה דעקלה דית ליה תקפתא דעולה וקפיה
ליך ליה ליה תקפתא דעולה אלא בקר

אין לו אלא עדיה או בינונית או יזבורית יקנה ככה שהיא יש
לו עדיה ובינונית יתן לו בינונית יש לו עדיה ויזבורית לא יתן
לו אלא ויזבורית יש לו ויזבורית ובינונית אם היה לו עדיה' בשערה
שלוה ומכרה צריך ליתן לו בינונית לא היה לו עדיה יתן לו כן
היזבוריתתן היה לו עדיה בינונית ויזבורית והנהגה עמו לפרועו
העדיה הכל לפי הנאמ' ואם התנה עמו לפרועו מעדיה
וישלו עדי' ועדיה ונפסדה קימא עדיה במק' עדי' עדי' ואינו
פורעו אלא מבינוני' י נטות האדרבת' על נכסי בן הורין: אהא
פלוני ואפיק שמר קוב על פלו' שסכמו כך וכך וחננו ביום פלו'
וקבענו לו זמן ביד ולא פרעו וכחננו לו אדרבתא על שדה פלוני
וקרענו שטר רובו:

קנ כאשר א יורדו המלוה לנכסי הלוה יכנסו שמיאין

לשם לו בהם כשיעור רובו ב' ואין להם
בשומא ואלא כפי הזמן וכפי השער שנמכרו הדיקקענת עתה
באותו מקום ב' נתלוקו השלש' בשומא ואמר אחר' במאה ושינים
בר' או אפכא כשל היחיד כמישומו אמר אחר' במאה ואחר' בפ'
ואחד בקב' הולכין אחר אותו שומא' במא' וכן על דרך זה עושים
לעולם ד' שמוג' ואומר הלוה' וישא' וישא' וישא' וישא'
ותר בשומא אין שומעין לו: ה' ואחר השומ' יכריזו עדיה
ל' יום פעמי' בכל יום בוקר וער' שדה פלו' כך היא יפה ובכך
ישומת כל הרוצה ליקח יבא ויקח על מנת לפרוע לבי' בהובו
לא הכריזו ירצופין אלא רק ב' וה' צריכין להכריז ששים יום בכל
יום שני וחמישי שבהן יוכל מי שיש' ויעלה בה על השומ' ויקנה
ן לא מצאו מי שיעלה שומתה מוכריז אות' בכרי שומתן לא
מצאו בכרי שומתן מחליטין אות' למלוה בכרי שומתן וכן
אם מוצאין קונה וחמלוה רוצה ליקח אותה בשומא או שמוסיף
על שומ' הוא קוד' לכל אדם מ' משילמין כל ימי ההכרז' אולי
יבא מי שיתן ית' נמנו ואין מחזיקין' אותו בה לכא' פירוה יעד
שישילמו כל ימי ההכרז' הן לשון הרמב"ם ואה"כ שמין לו ג'
מאותו שדה כרי חובו ומכריזו' עליה כפי מה שיראו עד אשר
יפקדו המוספין ומורדי' אותו בהכרז' לחלש שמו ע"כ ר'א' מ'כריזו
שאו' להכריז' ל' יום אלא בשל' יומים וראה שאין לחלק בין
שנמנ' שלא מדעתו ע"כ בד' צריך שומ' והכריז' ככו בשל' יומים
וכיון שצריכין לעשות הכרזה א טעו ומכרו

בלא

אם לא היה לו עדיה או בינונית או יזבורית יקנה ככה שהיא יש
לו עדיה ובינונית יתן לו בינונית יש לו עדיה ויזבורית לא יתן
לו אלא ויזבורית יש לו ויזבורית ובינונית אם היה לו עדיה' בשערה
שלוה ומכרה צריך ליתן לו בינונית לא היה לו עדיה יתן לו כן
היזבוריתתן היה לו עדיה בינונית ויזבורית והנהגה עמו לפרועו
העדיה הכל לפי הנאמ' ואם התנה עמו לפרועו מעדיה
וישלו עדי' ועדיה ונפסדה קימא עדיה במק' עדי' עדי' ואינו
פורעו אלא מבינוני' י נטות האדרבת' על נכסי בן הורין: אהא
פלוני ואפיק שמר קוב על פלו' שסכמו כך וכך וחננו ביום פלו'
וקבענו לו זמן ביד ולא פרעו וכחננו לו אדרבתא על שדה פלוני
וקרענו שטר רובו:
שמיאין יורדו המלוה לנכסי הלוה יכנסו שמיאין לשם לו בהם כשיעור רובו ב' ואין להם בשומא ואלא כפי הזמן וכפי השער שנמכרו הדיקקענת עתה באותו מקום ב' נתלוקו השלש' בשומא ואמר אחר' במאה ושינים בר' או אפכא כשל היחיד כמישומו אמר אחר' במאה ואחר' בפ' ואחד בקב' הולכין אחר אותו שומא' במא' וכן על דרך זה עושים לעולם ד' שמוג' ואומר הלוה' וישא' וישא' וישא' וישא' ותר בשומא אין שומעין לו: ה' ואחר השומ' יכריזו עדיה ל' יום פעמי' בכל יום בוקר וער' שדה פלו' כך היא יפה ובכך ישומת כל הרוצה ליקח יבא ויקח על מנת לפרוע לבי' בהובו לא הכריזו ירצופין אלא רק ב' וה' צריכין להכריז ששים יום בכל יום שני וחמישי שבהן יוכל מי שיש' ויעלה בה על השומ' ויקנה ן לא מצאו מי שיעלה שומתה מוכריז אות' בכרי שומתן לא מצאו בכרי שומתן מחליטין אות' למלוה בכרי שומתן וכן אם מוצאין קונה וחמלוה רוצה ליקח אותה בשומא או שמוסיף על שומ' הוא קוד' לכל אדם מ' משילמין כל ימי ההכרז' אולי יבא מי שיתן ית' נמנו ואין מחזיקין' אותו בה לכא' פירוה יעד שישילמו כל ימי ההכרז' הן לשון הרמב"ם ואה"כ שמין לו ג' מאותו שדה כרי חובו ומכריזו' עליה כפי מה שיראו עד אשר יפקדו המוספין ומורדי' אותו בהכרז' לחלש שמו ע"כ ר'א' מ'כריזו שאו' להכריז' ל' יום אלא בשל' יומים וראה שאין לחלק בין שנמנ' שלא מדעתו ע"כ בד' צריך שומ' והכריז' ככו בשל' יומים וכיון שצריכין לעשות הכרזה א טעו ומכרו

אחיו סיירו לה סמלי וערב סיו שעת הכנסת טוענים דנדיכר צ"כ צאדקה נתי
דלמד לטוענים צגלה ונטייליסו אס יסס סול וקפיה תו סקס לומר עס סגול'
בטיענים ובעניניה סח סיל יסס וכן סיל סונע כל סרול' ליקח יכאויק ע"ע ליקח
לססס ככחוקת' ונ"מ' חזונו ופס"ס' וכן סיל יסס וכן קד עוס' תכוסס סך סול סונע
ככך וכן טעולס ד' : וכססר סקרוועט סער ג' כקוז ספירס סרע"בן צסט רבי'
סח"י סך סיל יסס סך רוליס צני אדס ליקח צס וכן סיל סונע סטעו לס ד' ד' רבי'
על עס טעולס' מונס' : ובעי צגנורל נסח"י לסכרוי ע"ע ליקח ללסס ככחוקת
ונ"מ' צחור' : והסדרין דליכ' דיקח ליה לסרעו לנ"ד מוסס דניקל בזוי כלוער
סוטל סצוריס וססריס סח"ן דרך סחוריס לסקפיד ככך זוכיס דניסח ליה לסרעו
ללסס דסקלס על ד' על יד' : כרתב צעל סקרוועט צסער ג' ס"ד' זכר ססכרויז
כב"ד' אס מללו לוקח עוס"ן לו סטר סכרוס סקרוק' סגרת כקרוז ויקחין אותס
ללוקח וסכו טוקסס צנונח תלתס כחדס סוינל וכו' עור כקצ ומסכרצל דלי כסיני
לנזכ' צלל אכרזתס כלל קף על מי שסמנרע למעלס סקרקל טועס כדער מנסס
ומסכרצל מוכרזתס קף על מי סטעסול אותס סרוי' ובעיית' אפ"ס סקקין ככחוקת'
כרתב אלונסס וסמרינ' כלן צנוקס סוכרזין וכו' : לא סכרויז דטס"ן וכו' ג'
עס מוירל דרכ סקדל צל לסכרויז לרעיס' ל' יום זכ' וס' ס' : וסע"ד רבי סחיב ער
לכולסו יוני דככר' לא סיו הלל י"ח יוני כיון דנפסל מילתס טעמי חכמי : ן
ומ"ס לללו מי שיעלס וכו' כקצ סר"ש צני סהיס גשו' ככצ סרס ז"ל פלל יבא
סוס חסס כרתב יוני סכרסו יעלס הקרקע יזכר עונס טעמו חזיס ד' אס רולס
סולוס לסחוק בקרקע לרוך לקבלו כחות יעילו סססונע וסכרסו לזועת
סלוס סיל ססס יעלל מי שיתן יזכר סרו טוב זלס ללו יקחס סמלוס כחות סומס :
(ס"ס וסס' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי' סוי'
קוס וכו' כן כקצ צעל סקרוועט צסער ג' וככרזו סחוסקוט צכרק סוס סחוסקוט'
ססס סמלוס רולס לעכס צנע ססונע ד' און לרוך לסכרויז אלא וטוקין ליה
כיד סמלוס מיד וכן לומר צירוטלמי דכחוקת קף מצעל סקרוועט צסער ג' נללס
דלי ק"ל כירוטלמי מוסס דגמורל דרוי' צני עוס סחוסקוט סססו וכו' צכ'
למנעס כיוועת סמינ' דמסורל וסולני וס דעת רבינו סכצו וסכל מוקס טעולסין
יוני סכרסו אולי יכא' וכן וכו' כקצ צסיס צעל סקרוועט צסער סככר צסס
סר"ל ד'